

dre Grunde kunde tale for det Logiske i, at Tillægsbevillingen kom til at føre en Titel, der svarede til den Lovs, hvortil den er et Tillæg, og da denne ikke havde anden Titel end midlertidig Finantslov for „Finantsaaret 1877—78,“ saa stillede jeg et Forslag, der gik ud paa her at bruge akkurat de samme Udtryk i Titelen. Ganste vist kunde det ikke deraf, at den midlertidige Finantslov i sin Titel kaldtes en midlertidig Finantslov for Finantsaaret 1877—78, blive en Følge, at dens Omraade udvidedes ud over den Tid, da den traadte i Kraft, og det Samme gjælder naturligvis med Hensyn til det foreliggende Lovforslag. — Forøvrigt tror jeg ikke, at vi nu atter bør komme ind paa denne Forhandling, som vi jo have slet saadant tid med hinanden. Jeg antager, at det ærede Thing vilde blive mere og mere træet af en Fortsættelse af den Diskussion, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Lang) har reist, og jeg skal derfor ikke indlade mig videre derpaa.

Zauber: Jeg skulde ikke have reist denne Diskussion, dersom den ærede Ordfører ikke havde stillet et Forslag, og jeg antager derfor ikke, at den Behreidelse, hvormed han sluttede mod det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Lang), var rettet mod mig; thi det er kun paa Foranledning af den ærede Ordfører selv, at jeg har taget Ordet i denne Sag. Jeg skal imidlertid slet ikke forsøge denne Sag videre, men kun gjøre et Par ganste korte Bemærkninger til den ærede Ordfører. Han mente, at denne Sags Omraade bliver det samme som den midlertidige Finantslovs. Det opnaas ikke ved, at der i §. 2 staar, at det er Tillæg til de i den midlertidige Finantslov hjemlede Udgifter, med mindre man skulde gaa ud fra, at den midlertidige Finantslov tillige har givet de Udgifter, som ligge forud for den 8de November, en indirekte Stadfæstelse, og det kan jeg dog ikke antage er den ærede Ordførers Mening. Hvis man ikke vilde gaa ud deraf, kunde denne Lov ikke indeholde Noget for noget andet Tidrum end det, som Lovens af 8de November og dens Forlængelse af 17de December omfattede. Det er blot dette Punkt, jeg vil fastholde. For de Udgifter, der ligge forud for den 8de November og hjemles ved denne Lov, bliver denne Lov et Tillæg til den Provisoriske, hvad der end staar i Titlen og Texten. Jeg har paavist en Udgift, hvormed det er Tilfældet, og der findes vist flere, skjøndt det ikke lader sig paaovise saa udtrykelig og ligefrem. Nu udtaler den ærede Ordfører vel her, at det ikke kommer an paa, naar Foranstaltningerne ere udførte, men naar Udgifterne ere afholdte. Jeg tillader mig at antage, at den Udgift, jeg omtalte, er afholdt paa den Tid, da Foranstaltningen udføres. Det er Noget, som en Udgift af den

Karakter medfører. Til disse Bemærkninger tror jeg at kunne indskrænke mig.

Sahl: Inden vi skilles fra Folkethingets Side fra Bevillinger, vedrørende det Finantsaar, hvori vi nu ere, og som snart udløber, vil jeg ikke undlade at fremsætte et Par Udtalelser angaaende den særdeles mærkelige Stilling, som man blev bragt ind i den 31te Marts forrige Aar. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at der er faldet den Udtalelse med Hensyn til Udbyttet af det Skridt, der blev foretaget den 12te April, at det nu skulde kunne optages som et Led i vor offentlige Statsret. Det er blevet udtalt i offentlige Blade, om hvilke man mener, at de ikke staa den nuværende Regjering meget fjernt, og man har ikke set, at denne Opfattelse er bleven modsagt. Derimod er det fra anden Side og fra en med Hensyn til saadanne Spørgsmaal saghyndig Side drøftet netop med Hensyn til dette Skridt, hvor vidt i det Hele provisoriske Finantslove ere lovlige, og uagtet dette Spørgsmaal blev fra den høitærede tidligere Folkethingssmands Side bevareret bekræftende, blev der om denne provisoriske Finantslov erklæret, at om den kunde det ikke gjælde, som blev fremsført om de andre. Dette bringer mig til, inden vi skilles fra denne Forhandling, at udtale, at da det nu er oplyst, at den Forudsætning, den ubehyldende Forudsætning, hvorfra den nævnte høitærede forhenværende Folkethingssmand gik ud, ikke slaar til, men det er givet ved offentlige Udtalelser, hvis Rigtighed ikke lader sig bestride, at Grunden til dette for vor hele Forfatning saa høist usædvanlige Skridt beror paa en ligefrem Misforstaaelse, nemlig en Misforstaaelse af Folkethingets Optræden den 31te Marts forrige Aar, saa forekommer det mig, at det ligger saare nær for dem, der fra den anden Side nu have faaet Oplysning om, at det var en Misforstaaelse, og som ikke vilde godkjende, at det er rigtigt, at provisoriske Finantslove optages som en Del af vor offentlige Statsret, paa en eller anden Maade, inden denne Rigsdag skilles ad, at gjøre det klart for Folket og for Rigsdagen, at dette Skridt beroede paa en Misforstaaelse. Jeg vil slaa fast, at da vi efter forudgaaet alvorlig Forhandling gik til at indskrænke Forhandlingen den 31te Marts til det høist Nødvendige, var det ikke noget Skridt, som i mindste Maade var rettet mod Conseilspresidenten eller mod nogen anden af de nuværende Ministre, men kun en indre Foranstaltning, truffen for at sikre Folkethinget en Prioritetsret, som vi mene at have god Grund til at hevde med Hensyn til den endelige Afstemning over Finantsloven. — Jeg maa maasse tillade mig her at fremkomme med en Betragtning, som ikke kan siges ofte nok, og det er den, at, medens der med Hensyn til alle andre Love, som forelægges, kan være Tale om, at de først kunne af-